

Pan Jaroslav Dolejší

Pan Jaroslav Dolejší se narodil 31. 7. v roce 1939. Jeho maminka Marie pocházela z Hradiště z rodiny drobných zemědělců. Před svatbou pracovala jako služka, poté se starala o rodinu. Otec pana Jaroslava, Vojtěch Dolejší, byl zaměstnancem firmy Schwarzkopf a spol., což byla továrna na zpracování kůží v Sušici. Vedle sirkárny Solo patřila firma Schwarzkopf mezi největší podniky v regionu.

Za války byl podnik zapojen do válečné výroby pro německou armádu. S tím nesouhlasili někteří vlastenečtí zaměstnanci, kteří v podniku začali organizovat ilegální činnost. Do té byl zapojen i Vojtěch Dolejší. Gestapo skupinu odhalilo na jaře roku 1943 a následovala vlna zatčení. Mezi uvězněnými byl i Vojtěch Dolejší. Po výslechu na klatovském gestapu putoval do Malé pevnosti Terezín. Odtud byl následně převezen do koncentračního tábora Buchenwald, kde byl vězněn až do konce války.

Paní Dolejší se musela starat o domácnost i o rodinu sama. Vydatně jí v tom pomáhal její otec, který rodině zajišťoval potraviny a soused pan Bruner, který byl vždy nápomocen radou. Přesto se jednalo o velmi těžké období, které se vrylo do paměti i malému Jaroslavovi. Dodnes si vzpomíná na bombardování klatovského nádraží a na zuboženého otce, který po svém návratu z Buchenwaldu, vážil pouhých 36 kilo.

Pan Jaroslav po válce nastoupil na kolineckou „základní“ školu. Se spolužáky provedl nejednu lumpárnu, ale učil se dobře a tak měl na doporučení pana zástupce ředitele Kondra pokračovat ve studiích. Kolineckou „základní“ školu ukončil v roce 1953, v tom roce byla spuštěna velká reforma základního a středního školství. Kvůli reformě vycházely ze „základních“ i středních škol dva postupné ročníky najednou.

Jaroslav Dolejší nastoupil na jedenáctiletou školu (gymnázium) do Klatov. Po maturitě absolvoval roční nástavbu na střední pedagogické škole v Sušici. Po doplňující maturitní zkoušce byl oprávněn učit na prvních stupních základních škol. Později, když nastoupil na základní škole v Kolinci, vystudoval dálkově pedagogickou fakultu v Plzni, takže mohl učit i na druhém stupni základních škol. Aprobaci získal na předměty: tělocvik, občanská nauka a ruština.

Na své první místo nastoupil v osmnácti letech na základní školu v Žihobcích, žáci deváté třídy byli o pouhé tři roky mladší, než byl on sám. Přesto si nevzpomíná, že by musel řešit

nějaké vážné kázeňské delikty. Před nástupem na vojnu, krátce působil na místě učitele ve Velharticích.

Během základní vojenské služby ve Vyškově u Brna, kde pan Dolejší vykonal kurz pro důstojníky v záloze, poznal svou první manželkou Marii, se kterou přivedli na svět dva syny. Po vojenské službě se vrátil do Kolinec, nicméně zprvu nemohl sehnat odpovídající místo učitele, a tak nastoupil jako vychovatel do družiny při základní škole v Rábí. Odtud se v roce 1962 přesunul na základní školu v Kolinci, kde vydržel až do důchodu, který nastoupil v 61 letech. Od roku 1980 působil jako ředitel. V roce 1989 se podruhé oženil s o patnáct let mladší manželkou Jaroslavou. Na základní škole v Kolinci působil až do roku 2000, kdy odešel do penze. Do dnes na pana Dolejšího v dobrém vzpomínají jak jeho bývalí žáci, tak kolegyně a kolegové.

Od dětství miloval sport a atletiku. Ve stejném roce, kdy se stal ředitelem kolinecké základní školy se stal metodikem okresní výchovy v klatovském okrese. Aktivním sportovcem i funkcionářem tělocvičných organizací zůstal i po odchodu na penzi. Od roku 2006 vykonává funkci předsedy okresní rady Asociace školních sportovních soutěží, zároveň je členem krajské rady. Nadále se sportu věnuje i aktivně a to jak v letních, tak zimních měsících.